

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábon pallosor egyeztet hirdetésnél 10 fillér, többeszeri hirdetésnél 14 fillér. — Hivatalos hirdetésnél minden szó 4 fillér. — Hirdetéseket és díjakat HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:	
Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 kor.
Negyed-évre	2 kor.

Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
ELES KÁROLY.

Laptulajdonos és kiadó:

HORVÁT GÁBOR.

A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk. Előfizetési pénzek Horvát Gábor könyvnyomdájába küldendők. Kéziratokat nem küldünk vissza.

Emlékfák.

Népünknek századok előtt már szokása volt, hogy kedves és nagy embereinek tiszteletére fákat ültetett. A nép egyszerű, becsületos szívének minő meghatározó szép megnyilatkozása volt ez. Szobrot, emlékoszlopot nem állíthatott, ültetett fát, hogy ennek égfelé nyúló koronája még a késő utódoknak is hirdesse annak emlékét, akit a nép szívébe zárt.

Egyes vidékeken ma is vannak ilyen százados emlékfák. A nemes, a nagy II. Rákóczi Ferencnek emlékét még ma is nem egy ilyen fa hirdeti. És az utódok mennyire megbecsülik, mekkora szeretettel környékezik e Rákóczi-fákat. Kalaplevéve, áhitattal tekintenek föl rájuk, szívök édes benső érzelemben olvad föl, hisz hatalmas törzsük egy nagy ember emlékét idézi föl s a suttagó lombok csodás történeteket regélnek csodás időről, önzetlen, nemes hazaszeretetről és nagy, vitézi tettekről.

A lelket sejtelmes édes érzelem hatja át, megilletődés fogja el valónkat s a fa nézésétől megtermékenyül a szív, akár azoktól a szentelt rögöktől, amiket hőse vére áztatott.

Minő kedves, meghatározó és kegyeletes dolog volt e fák ültetése!

Azután ezt a szokást is elnyelte az újabb idők vásári zaja. A modern élet herce-hurcáiban, a kenyérgüzelem alan-

tas harcában, az önérdék és önzés anyagi dulakodásaiban sok magasztos eszmény elhomályosult, feledésbe merült. Velök együtt eltűnt a régi idők eme megindító szép szokása is: az emlékfák ültetése.

Világgraszoló nagy nemzeti ünnep, hazánk ezer éves fennállásának ünnepe keltette ismét életre ezt a népies szép szokást. Akkor ültetünk fákat a hét vezér tiszteletére. Hát kérem szeretettel, amit akkor elkezdünk, ne hagyjuk annyiba. A hét vezér után emlékezzünk meg ismét e haza többi nagy alakjáról, mint megemlékeztek ős apáink. Mert a más nemzet meg nem érte ezer év alatt, ennek az ezer évnek annyi balszerencse és annyi dicsőség közt forgó nemzetcsillaga a nagy emberek egész legiójával népesítette be történetünket. Nagy embereinkben ami testi volt, elporhad, ami égi volt, visszaszállt a Teremtő kebelébe. Egyesek emlékét hirdeti egy-egy szobor, mindannyiét őrzik a történelem lapjai. A szobrot látja a fő és egy egy nagy város népe, a történelmet olvassa az intelligens osztály: ámde e nemzet óriás zöme előtt nincs emlékeztető jel, holott Ők e haza minden rögéért, e nemzettest minden egyes fiáért éltek, működtek és harcoltak.

Ültessünk hát emlékfákat!

E fák vérel szentelt földbe bocsátják gyökereiket, nagyok véreből táplálkoznak s minden egyes sejtjük elporladt

hősök hamvaiból támad életre. Mert van-e ennek a sokat szenvedett földnek rögje, amelyet hősök vére nem áztatott?

És ime, szentségek lesznek e fák minden magyar embernek, hisz rég elhamvadt, mennybe szállt nagyjaink hőseink és vértanuink támadnak fel bennök új életre.

Ezt a kegyeletes szép szokást felújítja a sümegei polgári önképző kör. Legutóbb tartott közgyűlésén elhatározta, hogy március 15-én illő ünnepség keretében két emlékfát ültet: egyiket *II-ik Rákóczi Ferenc*, a másikat *Kossuth Lajos* tiszteletére. Amaz a Rákóczi-féle szabadságharc kezdetének kétszázadik, emez Kossuth Lajos születésének századik évfordulója emlékére.

Kövessék e példát a társadalmi egyesületek, de főképpen a községek: ültessenek emlékfákat!

E fák nemcsak a mai nemzedék hálás kegyeletének tanúságai lesznek, nemcsak nagyjaink emlékét hirdetik, hanem a magasba nyúló koronájuk, zöldelő lombzatuk, illatozó virágaik e nemzet dicső alakjainak tiszteletére, e hazának forró szeretetére tanítják az unokákat is. És amint a szellő átrezdül lombjaikon, hozzájuk szól mint a multak szelleme s tettekre inti az utódokat.

Ültessünk emlékfákat!

Elmegyek innen . . .

Elmegyek innen, — pihenőre vágyom . . .
Mert bánt a láрма s elkábit a zaj!
A pompa, fény, soh'sem volt kívánságom . . .
A vidám élet engem megzavar.
Elmennék innen messzi . . . messzire . . .
Csak a sírod ne huzna úgy ide!

De majd egy csendes holdvilágos éjjel, . . .
Elmegyek érted s elviszlek velem;
Elhagyod-e nyugalmra térhetsz . . .
Hogy utat keressünk csendesebb helyen!
Hol nem zavarná álmodat a láрма . . .
S virág lenne fejed alatt a párna . . .

Meglásd: találunk egy tenyérsnyi földet,
Fűzek ölében, hol gerle zokog . . .
S ahol ismét nyugalomra térhetsz . . .
Hisz' akik élnek, úgyse boldogok!
Keresek ott magamnak is helyet,
Ugyis meguntam már az életet!

Horánszky Margit.

A főbohém.

— A Sümeg és Vidéke eredeti tárcája. —

I.

Feith Zoltán ifur annak a mesgyének a kezdetén volt, hogy ő is tagja lehessen a posztóhároságnak, amelynek a kedves pápája, Feith József ur volt a megalapítója. Ellenben a fiatal

posztóháros-jelölt megállott ennek a mesgyének a határán és nem akart tovább jutni. Magasra törekedett, ám nem a gácsi meg a brünni posztók birodalmában. Valamelyik viharos éjszaka egybekerült néhány vidámkedvű, de szenvedő zsebű fiú: újságíróval, átduhajkodták az éjjelt egész a szűzi hajnalig és ennek a murinak Feith Zoltán lelkében nagyon sajtáságos eredménye lett. Más emberfia ugyanis az ily céció után kellemetlen érzésekkel szokott ébredni. Ezek az érzések azonban nem lelkiek. Sőt. Feith Zoltán pedig másnap reggel, mikor kinos és kellemetlen önkudozások után felkelt, hogy a papa üzletébe rohanjon, egyszerűen és minden átmenet nélkül szerencsétlenül érezte magát.

— Most én vágtsalak az üzletbe! — morfondált magában. — Csak legalább egy félórát maradhatnék még az ágyban . . . Nem, Nem lehet. Már háromfőtály van kilencre . . . És mit szólna a papa? . . .

Zoltán urfi nem szerette az átmeneteket, amelyek némiképp érthetően hidalják át a gondolatokat, hanem most is, lógrás szerint, minden megokolás híjával erre az eredményre jutott:

— Nos hát beszélhet a papa, amit akar, én ma nem megyek be az üzletbe. Sőt nemcsak ma nem, hanem egyáltalában többé soha. Teljesen elég volt *Tartósítot* és *Követelt* irni . . . Mit erőszakolják, hogy kereskedő legyek? . . .

Fel és alá kezdett sétálni pompásan berendezett legényszobájában. Azután idegesen simogatta a haját.

— Ma éjszaka ébredtem tulajdonképp a tudatára annak, hogy nem születtem posztóke-

reskedőnek, — elmélkedett. — Ezek a fiúk: pompás fiúk . . . Nem lovagolom bele magamat abba, hogy az irásaimmal a legelső csapásra meg tudám hódítani a világot, de nem vagyok annyira tudatlan sem, hogy valamelyik lapnál ne tudjam valamire vinni . . . És fogom valamire vinni . . .

II.

Hajós, a *Budapesti Lapok* szerkesztője, belülről is alkalmazkodóan gondolkodó ur volt. Nem látta be, miért ne legyen ő jó barátságban az öreg Feith Józseffel, aki végre is nemcsak összeköttetései révén, de saját személye miatt is számottevő tagja volt az ugynevezett *előkelő társadalomnak*, már csak azért is, mert amikor valami jótékonyági akcióról volt szó, az ő neve súlyos pénzek kíséretében szerepelt.

Az öreg Feith elvégre megalkudott a sorsal és beleegyezett, hogy a fia újságíró legyen. Úgy fogta fel a dolgot, hogy ez is *állás*, amit vagy a számlátrán, vagy protekcióval mégis csak el lehet érni. Járt tehát Hajósnak, a szerkesztőnek a nyakára, hogy az ő fiából is lehetne talán újságíró faragni, mert egy idő óta az üzletben teljesen hasznavehetetlen. A pénzkérdés nem szerepel. Azaz: az ifiurnak legalább egyelőre nem kell fizetség.

Hajós befelé mosolygott ugyan, de kívülről megtartotta az ő agyonvasalt simaságát és belement az ügybe. Utóvégre is kárára nem lehet neki sem az öreg Feith lekötözöttsége, sem a fiatal ur, akit szalajtatni lehet majd ide meg oda s aki ezért mindent kap, csak azt nem, amit a művelt nyugaton pénznek szokás nevezni.

Orvosok falun.

A megoldásukra váró állami feladatok közt kimagasló helyen áll a közegészségügy államosítása. Hogy elegendő kérdés ez, bizonyítani alig szükséges. A tüdővész rettentő módon tizedeli folyvást az ország népét; a gyermekhalandóság megdöbbentő, különösen a falvakban; az ország népesedése ehhez képest kedvezőtlen, bizonyosság reá az utolsó népszámlálás, mely a lakosság számszerű szaporodására nézve a falvakban elszomorító adatokkal szolgál.

Kettős oka van ennek az aggasztó jelenségnek. Az egyik az, hogy népünkben alig van kifejlődve az érdek az egészség mindent felülmúló értéke iránt. A falu népe csak a végső esetben szokta magát rászánni, hogy orvost hívjon betegéhez. Magyarország egyes részein ijesztő pusztítást visznek véghez a kevésbé veszélyes gyermekbetegségek is és statisztikai adatok vannak rá, hogy Torontálmegye nem egy falvában a vörheny és számarköhögés járványa szinte egész generációt kipusztított. Szoros összefüggésben van ez a jelenség azzal a másikkal, sokat panasztolt körülménnyel, hogy az országnak számos községe, sőt környéke van még mindig, ahol nincs orvos. S az okozati összefüggés még itt sem szakad meg. Kevés az orvos a községekben, mert olyan silányan fizetik nálunk faluhelyen az orvosokat, hogy ebből állásukhoz illőképpen meg nem élhetnek. 600—800—1200 korona az évi fizetés. Tessék erre pályázni! Hol akad Magyarországon orvosi oklevéllel bíró ember, aki egzisztenciának tekinteti az 1200 koronával javadalmozott körorvosi állást? Sehol. De mert az élet mostoha viszonyai s az eddigi állami gondoskodás az orvosi pályán is megteremtették a proletáriátust, mindig akadnak kétségbeesett alakok, akik jobb híjjával, ideig-óráig elfogadják a megélhetésre kevés, a meghalásra sok fizetést és tengődnek, nyomorognak künn, a nyáron poros, sáros, télen havas, jeges, puszta falvakon, ahol az ilyen magasabb műveltségű egyéneknek megfelelő kényelem és berendezkedés, urimód nélkül valósgos számkivetés az életük.

Csak ideig-óráig foglalják el és töltik be manapság az ilyen fizetéssel szervezett községi és körorvosi állásokat. Amibelyt jobb állás nyílik, bejelenti az illető lemondását, elveszi táskáját, csomagol és úgy otthagyja az egészségügyi gondozására bizott lakosságot, mint szent Pál otthagyta az oláhokat. Azt se mondja, hogy betellegzett. A nép orvosi segítség nélkül marad, s míg a hatósági intézkedés megtörténik, míg az állást újra betölthetik, a véni kaszás kénye-kedve szerint arat, a halál mohó étvágygyal szedi áldozatait. Innét van hazánk földjén a nagy halandóság, innét van, hogy annyira pusztul a magyar. Egyébként is miféle ambícióval, odaadással fáradozhatik a közegészség érdekében az olyan orvos, akinek irnoki fizetést adnak s aki csak rövid átmeneti pozíciónak tekinti állását? ezt könnyű elképzelni.

Az orvosi pálya valamikor a tanulmányokba fektetett kiadások kamatait bőségesen

meghozta; egyike volt a legszebb, legjobb, legjövendelműbb életpályáknak. Tömegesen tödült a fiatalság az egyetemek orvosi fakultására, látván a buzdító példákat. Egyik-másik öreg orvos százazrekre menő vagyont szerzett s a régi jó időkben, ugyyszólván, vagyontalan orvos nem volt. Az utóbbi évtizedek alatt megtízszereződött az orvosok száma s a pacienseket a különböző betegségyelőző pénztárak szolgáltatják. E pénztárak keletkezésének első éveiben csak a munkásosztály, ennek is a legszegényebb részé vette igénybe az egyesületi orvost; ma már annyi intézmény keletkezett, hódított, hogy a társadalom középosztálya, a jobb módúak is beiratkoznak valamelyik egyesületbe s így a magánorvosok praxisa szörnyen lepadt.

Szóval, a közönség se bír az orvosoknak megfelelő megélhetési módot nyújtani s az orvos se képes magának biztos életpályát teremteni; a helyzet tarthatatlan. Ezért kívánatos és halaszthatatlan a közegészségügy államosítása; s ezért fűződik olyan nagy érdeklődés ahhoz a munkához, mellyel a belügyminiszterium közegészségügyi osztályában e kérdés megoldásába fogtak.

Ha az állategészségügy megkívánta az államosítást, az emberek egészségügye bizvást megérdemli. Mert minden földi javak között legelső és legtöbbször érő az egészség.

Forgácsok.

Nagy ideje már, hogy az első amerikai követ megjelent Párizsban. Látogatásait amerikai kéz szőtte durva posztóban tette s ebben fogadta látogatóit is.

Egyik látogatója csodálkozásának adott kifejezést, hogy a követ ur csak amolyan daróc-fajta ruhában jár. Erre a követ megütözközve felelte:

— Inkább járok a hazámban szőtt darócban, mint a legfinomabb külföldi selyemben, bársonyban.

Ine, ez a szellem tette nagygyá és hatalmassá az Amerikai Egyesült Államokat.

Mi is inkább járunk Veszprémben, Szokolcán szőtt darócban, mint brünni finom kelmeben.

No de nem szükség, hogy intelligens emberek darócban járjanak. Vannak kitűnő posztógyáraink, amelyek mindenképpen kiállják a versenyt a külföldivel. Sőt tartósságra felül is mulják azt.

Elismeréssel közöljük, hogy lapunk múlt számának vezércikke nem maradt hatás nélkül. Ismét több intelligens férfi csatlakozott hozzánk, akik tavaszi ruhájukat már hazai szövetből csináltatják.

Szabóinkat pedig arra figyelmeztetjük, hogy a magyar gyárak mintakártyáit meghozassák és állandóan kéznél tartsák.

Hát asszonyaink?

— No? — mosolygott Fehér.

— Nincs pénzem, — szólt Feith. — Öt forint kellene, de kiegyezem ötven százalékban. Mallónak az arcán végigsuhant valami árny, amit a kellemetlen érzés is szülhetett, de undornak a kifejezése lehetett. Látszott rajta, hogy szeretne már szabadulni ettől az embertől.

— Adok öt koronát, — mondotta azután ironikusan, de lehetőleg arra is gondolj, hogy megadd valaha.

Feith olyan arcot vágott, amelyről csak úgy dőlt a gyönyör. És boldogan puszogta:

— Öt korona! Öt korona egy darabban.

IV.

Imre, egy jobbnevű fiatal színész, rácsapott Mallónak a vállára:

— Ugyan mit csavarognak itt? Jöjjenek, egy külön szobában Feith kollégájuk pezsgőtlet uéhány kis színészlányt.

Malló belemeredt.

— Pezsgőtlet? Feith?

Amaz csodálkozva felelte:

— Igen, Feith. Hisz teheti! Gazdag fiú. És bementek a külön szobába. És Feith Zoltán akkor rakta a pezsgők árát a fizető pincér elé. Valami hét nyolc üvegét. A visszakapott ezüstpénzt grandezzával lökte a pincér elé.

Malló eltorzultan mosolygott:

— Nem féltem az öt koronát. Jó helyen van. A főbohémától megkapom. Nem félek.

Fáy Nándor.

Lassan-lassan hát megmozdul a magyar intelligencia. A gyujtót követi a posztó. Azután sorra kerül a többi cikk is: a vászon, kalap, cipő, nyakraváló, cukor, szappan, gyertya, porcellán, vasedény, a házi, gazdasági, ipari eszközök és szerszámok egész sora. És föllendül a magyar ipar, ha elég sovíniszták s ami fő: kártörök leszünk.

Hát a nép millióinak fogyasztása? Ez ám az igazi közfogyasztás. Azt hisszük, ezt csakis az önálló vállalkozás biztosítja a magyar iparnak. Akkor virágzik még csak fel a magyar ipar. És nyomában az egész közgazdasági élet átalakul. Mert ez adja meg természetes föltételeit iparunk fejlődésének.

Addig is, kereskedők, amiből csak lehet, magyar cikket tartsatok a polcokon.

Bárd.

H I R E K.

— **Megerősítés.** Zalavármegyének legutóbb tartott közgyűlése városunknak a zárda ügyében kötött szerződését megerősítette.

— **Esküvő.** Barabás Ernő, a sümei római kat. elemi iskola tanítója február 28-án esküdtött örök hűséget Károlyi János kartárs kedves leányának, Erzsikének. A szertartást Tamási István kaplán végezte, aki a fiatal párhoz gyönyörű, hávvel teli beszédet intézett.

— **Köszönet.** A sümei polgári önképzőkörnek február 22-én tartott tanácskozásán felülfizettek: Pozsonyi József és Steiner Simon 3—3 K., Tóth Lajos és Grünfeld J. 2—2 K., Bódis Tivadar, Bódis Ignác, Zschiesche József, Szelestey Géza, Hegyi Gyula (nyomdász), Paulin József, Ur Pál, Penc Mihály, Németh Lajos, Funt Sándor, Jaszovszky János, Farkas N., Darvas Nándor, Németh Ignác, Németh Ferenc 1—1 K., Jaszovszky Sándor 60 fl., Keszler Pál 50 fillér, Szijártó György, Aranyosi Béla, Németh Mihály 40—40 fill. Összesen 27 K. 30 fl. A felülfizetőknek e helyütt is hálás köszönetünket nyilváníjuk. A rendezőség.

— **A sorozás elhalasztása.** Minthogy az országgyűlés az 1893-ban kiállítandó ujoncok megajánlásáról szóló törvényjavaslatot még nem fogadta el, a honvédelmi miniszter rendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz, mely a sorozást későbbi rendeletig elhalasztotta.

— **Fácántenyésztés.** Már említettük, hogy a sümei vadászlársaság érdekes kísérletet tesz a fácántenyésztéssel. Ha sikerül, bizony emeli a vadászterület becsét és értékét. A Berzencéről rendelt fácánok február hó 22-én megérkeztek s Barkóci Károly fővadász, Janisch Alajos, a társaság jegyzője s Lázár Károly városi erdőgondnok még az nap délutánján, az erdő részükre legalkalmasabb helyén eleresztették. Nyolc tyúk és két kakas érkezett, ezeknek felét a vörös kereszt mellett, másik felét az alsó feyőben eresztették el. Igen jó állapotban lévő s gyönyörű példányok. Vajha a hozzájuk fűzött reményeknek megfelelően.

— **Közgyűlés.** A sümei polgári önképzőkör ma vasárnap este 6 órakor rendes közgyűlést tart.

— **Országos vásárok.** Február 24-én Túrján volt népes országos vásár. Felhajtottak több mint 3000 darab marhát. A február 26-án tartott csabrendeki vásár szintén igen népes volt. Különösen szokatlanul nagy volt itt is a marhavásár 2000 darabot meghaladó fölhajtással. Mindkét vásáron szokatlan nagy volt a kereslet s a marhák ára nagyra felszökött, magas áron kelték a jószágok s gazdáink igen jó vásárt csináltak.

— **A marhalevél.** Február 24. és 25-én igen élénk sürgős-forgás volt a sümei városházán. Csapatosan jöttek a gazdák, hogy marhaleveleket váltsanak a türjei és csabrendeki országos vásárokra. Amde levél nem volt s több nap óta az adóhivatalban sem lehetett kapni. Ugy volt ez majd minden községben. Hiába jöttek be az egész adókerületből a járlat-levél kezelők, levelet nem kaphattak. Illetékes helyről azt a felvilágosítást kaptuk, hogy a helybeli adóhivatal a kellő időben megrendelte a leveleket, kétszer táviratilag is megsürgette, hiába, a levél csak nem jött. Erre a kezelők kénytelenek voltak kellőképpen felülbélyegzett borjuleveleket adni marhalevél helyett. Ezt pedig rendelet tiltja. Ebből aztán súlyos kalamitások keletkezhetnek. Megbűntethetik a levelek kiadót, akik ártatlannak, másrészt igen súlyos károkat szenvedhetnek a tenyésztő gazdák és kereskedők, akik esetleg állatjaikat a vásárra nem hajthatják. Bizony példátlan botrányos állapot volt ez, amilyen az annyira lebecsürelt vármegyei közigazgatás alatt sosem fordult elő. Reméljük jövőre nem ismétlődik ez az állapot, amely a közforgalom megakasztásával igen érzékeny károkat

Zoltán rövid idő alatt beleélte magát abba, hogy ő valaki, sőt, hogy több ennél, ő: közvélemény. Hátla Istennek jó volt dolga, amiből tehát az következett, hogy a világ előtt akképp kell szerepelnie, hogy rosszul folyik a dolga. Tehát adnia kell az éhes bohémot. Például hajnalban meg reggel máskálta haza, az éjszakát fiatal titánok között töltötte, hogy legalább így vegyen tudomást a világ az ő iróságáról. Mindenekfölött pedig abban nyilvánult meg a bohémiaja, hogy állandóan pénztelenségben leledzett. No: csak kivülről. Mert a papának svábhegy-i villájából pompás gumikerekeken szokott a redakcióba robogni, de volt annyira bohém, hogy egy-két uccával előbb leszállt a hintóból és világtájdalmas arccal baktatott fel a szerkesztőségbe s mélysaéges rezignációval mondotta:

— Fiuk, nincs valamelyiteknek 2 forintja?

A nagyszívű fiuknak nem volt pénzük, de azért mosolygottak, hogy ez a hülye azt hiszi, hogy ők elhiszik, hogy őnéki nincs pénze...

III.

Valami jótékonycélú bál volt az Imperiál-szálló nagytermében. Hangversenyt tartottak előbb. A hangverseny után ott üdelt Malló, egy csupaszi fiatal újságíró, egyik kollégájával, Fehérrel, a nagyterem előtt.

Kétségbeesett arccal állott elébük Feith Zoltán:

— Fiuk, roppant baj van!

— Meghalt a római pápa? — kérdezte Malló.

— Az is baj volna, — felelte komolykodva Feith, — de még nagyobbról beszélnek.

okozhat a polgároknak, mert ez a járlati levél mélyen belevág a közigazgatás életébe s úgy szólván az egész állatfogatnak napokig megakaszthatja. És akkor miből pénzelen a közterhekkel úgy is annyira megterheit gazda?

— **Kérdőútnak országgyűlési képviselője.** Eitner Zsigmond február hó 27-én a katonai javaslatok ellen az országgyűlésben nagy, zajos hatást keltő beszédet mondott.

— **Nagybőjtli bucsu.** A tavaszi napfény édes enyhe derűje omlott szét február 27-én. A jó idő nagyszámu bucsust hozott Sümege, a nagybőjtli bucsuuk első napjára. A ferenczrendiek temploma egészen megtelt az ájtatos közönséggel. A bőjtli szent beszédet Biky Quirin páter tartotta.

— **A nagyvendéglő megvételé.** A helybeli Korona szállót mostani bérlője, Mesterházy Sándor, 48.000 koronáért megvásárolta.

— **Színhézet.** Fehér Károly színtársulata folyó hó 3-án „Kadét kisasszony” című operettel kezdte meg előadásainak műsorát.

— **Manipuláció.** Burgner Fülöp pápai lakos 1902. április 15-től dec. 15-ig 35 hl. 91 liter bort küldött Sümege, Rechnitzer Ferenc címére, aki azután odábadott rajta. A múlt hó utolsó hetében ismét bejelentette Burgner Pápa város fogyasztási adóhivatala vezetőjének, Blum Miksának, hogy meg-meg bort küld Sümege, készletéből írják le, hogy azért ne kelljen adózni. A hivatal a kérelmet teljesítette. Blum azonban „jó szemes az emberek szívébe les.” Gyanút fogott, hogy valami turpisság lehet abban, hogy Sümege és vidékére, ahol elég bor terem, Pápáról küldjenek borokat. Elment Burgnerhoz. Ez már két hordót földött a vasuton, a harmadik pedig utra keszen állott. Blum ezt fölbontotta. Gyanuja igazolódott: a hordóban víz volt. Erre a vasuton rögtön intézkedett, hogy Rechnitzernak a bort ki ne adják s azután eljött Sümege. Itt Pozsonyi József városbírónak panaszt tévén, ez Rechnitzert kihallgatta, aki azt vallotta, hogy ő Korein kisvásárhelyi és Neumark József zalaszántói lakosoknak közvevitette a bort, a hordók tartalmáról semmit sem tud. Blum átment Kisvásárhelyre, ahol kistült, hogy Korein bort sohasem kapott. Másnap Zalaszántóra utazott, hogy Neumarktól is bizonyítékot szerezzen. Neumark sem kapott sohasem bort Burgnertől. A vasuton megérkezett a két hordó. A vizsgálat, amelyet a sümegi előjáróság, Kiss pénzügyőri szakaszvezető és a vasuti állomás személyzete ejtett meg, szintén igazolta Blum gyanuját. A hordókat felbontották. A nagyobbik 825 literes hordóban ilasziaú, a kisebbik 104 literesben a Sárállás vízéhez hasonló piszkos fehér folyadék volt. Burgner így akart egy kis fogyasztási adó-rebachhoz jutni. Hej, drága rebach lesz ez? Belekérül pár ezer koronába.

— **Fedezettő állomás.** A sümegi volt fedezettő állomást Csabrendek községe nyerte el, ahova két mén meg is érkezett.

— **Tréfából komolyság.** Ki ne ismerné Sziujártó Sándort, minden választások fő fő kortesét. Nélküle választás meg nem esik Sümege és vidékén. Alkalmates ember is rá, mert nagyon győzi szóval és amint ömlik beléje a nedű, azonnal dül beléje a tréfa, a móka és a nóba. Jó kedve mindig vele van s tréfára mindig kész. Február 24-én Türién vásáron volt a Sándor. Két szép tinót állított ki. Gyönyörű pár jószág volt s el is adta hamarosan 520 koronáért. Miután jó magyar szokásként megitták az áldomást, vigan tért hazafelé. Mihályfa községében elérte a gyalog bandukoló Sziujártót Schwarz Izidor csabrendeki lakos. Sziujártó megfogja a kocsioldalt s a kocsi mellett haladva, megszólítja ennek gazdáját:

— Édes Dórikám, vigy el Sümegeig, fizetek egy pupos pohár jó bort.

— Nem viszek én!

— Nem? Hát ha egy koronát adok?

— Még akkor se.

— No, ha nem viszel, hát megveszem a két lovadat, de én gyalogszerrel nem megyek tovább.

— Van is neked pénzed, — felel fitymálva Dóri.

Erre elfutja Sziujártót a nemes harag, előragadja zsebéből a tömött tárcát s büszkén mutatja Schwarznak. Schwarz látva a pénzt, hajlandó a vásárra.

— No, 800 frtért tied a két ló.

— Az sok, alkuszik Sziujártó, 150 et adok értök. Ezzel elővesz a bugyellárisból 150 frtot, Schwarz meg a lövelet s nyújtja Sziujártónak.

— He-he-he! nevet Sziujártó. Hiszen én csak tréfáltam.

Schwarz azonban komolynak vette az üzletet, kiragadta Sziujártó kezéből a pénzt, közébe vágott a lovaknak s elnyargalt. Szegény Sziujártó! Ott maradt az uton, egy darabig tűnődött, majd nekilindult az utnak. Siralmas arccal tért haza Sümege s panaszával fölvette a félvárost, elpanaszolta nagy búját-baját. Másnap azután

elgazodott a dolog. Csakhogy Sziujártó 40 koronája volt a tréfa ára. No de azért jót állunk, hogy az első választás alkalmával megint csak ő lesz a legmókásabb kortes.

— **A sümegi jótékony nőegyesület** február hó 18-án tartotta évi közgyűlését, a tagok szép számu részvételével. Bárdi György drné elnök meleg hangon üdvözli az egyesült tagokat s örömet fejezi ki a mindjohban nyilvánuló érdeklődés felett, mellyel városunk hölgyei a szegényeket felkarolják. Kéri Mojzer Mariska jegyzőt a jegyzőkönyv felolvasására, melynek hitelesítése után Bárdi Alajosné és Wiesinger Károlyné számvizsgálók az évi bevételről s kiadásról tesznek jelentést, valamint arról, hogy a múlt évi számadást rendben találták, mire elnök közgyűlés nevében köszönetet mond Mojzer Józsefné pénztárosnak önfeláldozó buzgóságáért s köszönetét kéri jegyzőkönyvileg megörökíteni. Benső részvétellel emlékezett meg elnök elhunyt buzgó tagtársukról, Hetey Károlyné urnóról, ki az egyesület fennállása óta tagja volt, ennek s jótékonyágával felvirágzásához mindig hozzájárult. Új tagoknak jelentkeztek Süvegh Jánosné és Ambrus Andor.

— **A kiscelli országos marhavásár** mácius hó 2-án lesz.

— **A képeskönyv hatása.** Egy több gyermekes családapra a napokban nevenapiját ünnepelte s reggel szép sorsan és meghatóttan fogadta gyermekeinek versben és prózában elmondott köszöntőit. A kis Palkó a sarokban irigykedve hallgatta végig testvéreinek szép kivánságait, mivel őt gratuláció elmondására senki sem tanította. Kis koponyájának tárházában kutatva, önmagától rájött egy képeskönyvből ismert versre. Örömröpeső szívvel járult a meghatótságtól könynyező, édes apja elé s nemes hévvel szavalt:

Te otromba viziló,
Ugy-e, vízben lakni jó?

Hogy a papa mit felelt erre, erkölcsi szempontból nem írhatjuk le!

— **Mindenki tudja,** hogy a Mautner-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. Szóval a Mautner-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és árai igen olcsók.

— **Európai gyökerezés és sima nemes vesszők** a legolcsóbb árban teljesen fajtisztán, igen szép, gyökerezés, jégverés és más hibától mentes, a legkiválóbb negyvennégy bor- és csemege-fajok. Kétéves gyökerezés vessző, százhuszezer. Egyéves gyökerezés hatszázezer. Sima, ötszázezer. Gyökerezés fásoltvány, nyolcszázezer. Sima zöldoltvány, négy-százezer. Szines fénynyomatu díszes árjegyzéket bárkinék is ingyen és bérmentve küld az „Érmelléki első szőlőoltvány-telep”, Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid, melynek lapunk mai számában megjelent hirdetésre felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **II. Józsefnél** tragikusabb életű uralkodó nincs a magyar történet emlékei közt. Mennyi reménynyel várták, mennyi szeretettel fogadták a trónon, s alig hogy rajta ült, a meggyék megtzadták rendelkezésük végrehajtását, az ország elégedetlen volt, küldöttség járt Berlinben, a porosz királytól kért királyt a magyar trónra Pedig a császár mindig jót akart, csak hogy rossz uton kereste javunkat. 1790. jan. 28-án végre a beteg császár egy tollvonással megsemmisítette régebbi rendelkezéseit. Egy füstbe ment élet keserősége tölthette meg szívét, mikor a jóindulata tévedéseinek végig tekintve, azt kel-

lett látnia, hogy mindent jóvá kell tennie, mindent eltörölnie, amit tett. „Hogy egyszerre véget vessék a magyar rendek minden csak némileg méltányosnak látszó puniszainak, ezennel megszüntetem az uralkodásom kezdete óta kiadott általános rendeleteket és intézkedéseket és mindent abba az állapotba helyezek vissza, melyben a boldogult császárné halálakor volt. Kiveszem azonban a tolerancia patenst, a lelkiesszég rendezését, továbbá azt, ami a jobbágyakra vonatkozik. — Szívvel kívánom, hogy Magyarország ez intézkedés által annyit nyerjen jó rendben és boldogságban, mennyit én akartam szerezni minden tárgyban való intézkedéseim által.” Ez a szomorú irat, mely a koronának Budára hozatalát is elrendelte, volt a József császár politikai végrendelete. A haldokló császár még hallhatta a nemzet örömmijongásának híreit, amellyel az ő politikai terveinek megsemmisítését fogadta.

A császár utolsó éveiről rajzol szép és meleg képet Marçali Henrik kitűnő tudósunk, a Nagy képes világtörténet most megjelent 179. füzetében. Egy füzet ára 60 fillér, egy kötetű díszes fűzbörkötésben 8 frt. Révai Testvérek irodalmi intézeténél, Budapest, VIII. Üllői-ut 18.

— **Gyümölcsfa-oltvány eladás.** Olcsó, nemesfajú alma és körteoltványok kaphatók. Faiskola, Zalamáhyfa.

HIRDETÉSEK.

Szőlőoltványok

szokvány minőségben és európai nemes gyökerezés és sima vesszők mélyen leszállított áron. Oltványok ezre 90-100 frt. Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítmány a megrendelésnek meg nem felel, úgy az oda- és visszajuttatási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenik ebbeli szükségletet az én költségemen házához szállítva tekintheti meg.

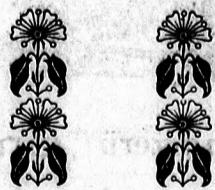
ÉLŐKERITÉS.

Gleditschia csemeték és magvak. Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sávényű növény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy hogy a bekerített részek teljesen kulcsalzárrá válnak. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útítéleti és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékozás végett szines fénynyomatu díszes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki címét egy levelezőlapon tudatja, mely nincsen az a ház vagy család, ahol annak tartalmát hozsorra ne fordítanák, városra, falu, pusztán, gadvag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Diócsemeték. Kétéves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyészése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

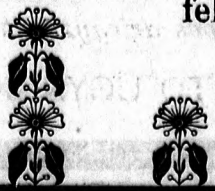
Cím: „Érmelléki Első Szőlőoltvány-Telep”, Nagy-Kágya u. p. Székelyhid.

Hazai gyártmány!

A tavaszi idény alkalmával megérkeztek a legjobb minőségű hazai szövetek nagy választékban és rendelőknek a legjobb kiszolgálást és olcsó árakat már előre is biztosítok.

RAKTÁRON TARTOK: kész férfi- és gyermekruhákat a következő árak mellett: férfi öltönyök 7-50 frttól feljebb, Redingot (Ulster) 15 frttól feljebb, egyes nadrág 2-50 frttól feljebb, Havelok 6 frttól feljebb.

Bécses rendeléseiket várva, maradtam kiváló tisztelettel

Grünfeld J.
uri szabó, Sümege.

6451/ik. 1902.

Árverési hirdetés kivonat.

A sümei kir. bíróság, mint tkönyvi-hatóság közhírré teszi, hogy a Zalamegyei központi tkptár végrehajtónak Bencsik János és neje Szabó Anna végrehajtást szenvedők elleni 203 K. 60 fillér tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümei kir. járásbírósa területén levő szentgrótmézvárosi 56. sztkjvben 62. hrsz. alatt Bencsik János és neje Szabó Anna tulajdonán felvett ingatlanra 2180 korona ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1903. évi március hó 21-ik** napján délelőtt 10 órakor **Szentgrót** község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 218 koronát készpénzben, vagy az 1881. 60 t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság.
Sümege, 1902. december 24-én.

Szerdahely, kir. aljbíró.

Lencse és vágott borsó.

Tisztelettel van szerencsém a nagyérdemű t. közönség szives figyelmét felhívni, hogy a **bőjt folyama alatt** állandóan raktáron tartok: **Ementhali, Grojer, Trappista, Rochford, Ejdám, Romador** sajtokat; **Imperial** és **liptai** juh turót; továbbá **pácolt halakat: Ruszlí, Sprotni, Anjovis, Korona Szardinia és Héring.**

Különbféle **likörök, karlsbadi keserű likör** és valódi **trencsényi borovicska.**

Tisztelettel
Berecky Gyula,
Sümege.

6 darab narancs 20 fillér.

6 darab citrom 20 fillér.

Finom savanyú répa kúlia 24 fillér.

518/ik. 1903.

Árverési hirdetés kivonat.

A sümei kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kinstár végrehajtónak Tollai Mihály és Anna végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében a Zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő Zalaszentlászlói 127. sztkjvben 977. hrsz. alatt felvett ingatlanból Tollai Mihályt és Tollai Annát illető 1/2-ed részre 1220 korona kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1903. évi március hó 16-ik** napján délelőtt 10 órakor **Z.-Szt.-László** község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 122 koronát készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság.
Sümege 1903. évi január 30-ikán.

Szerdahely, kir. aljbíró.

Minden háziasszony

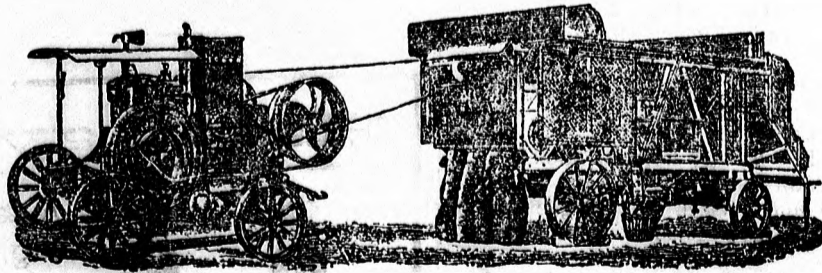
üdvözölhető, aki az egészség, takarékoság és jóízre való tekintetből a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávéval használja.

Tiszteletteljes kérelem: A bevásárlásnál ne kérjen egyszerűen maláta kávéval, hanem mindig határozottan — Kathreiner-féle — Kneipp-maláta kávéval, a azt csakis az itt ábrázolt eredeti csomagokban fogadja el!

OBERURZELI motorgyár vezérképviselői Zalamegye részére: Kohn Testvérek, Sümeg.

Nincs szükség fűtőre. Nincs szükség víz-szállításra. Nincs szükség szén-szállításra. Nem jár költséges javításokkal.

Legújabb rendszerű „Gnom“ benzín-motor és lokomobil: gazdaság-, malom- és ipari célokra, teljes jótállással és előnyös feltételek mellett. — Felülmulhatatlan egyszerű szerkezet, bárki által könnyen kezelhető és szétszedhető.

Képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

ELÁRUSÍTÓ ÜGYNÖKÖK Zalamegyére kerestetnek.